

REPORTAGE POSEREN

Commissaris van de Koning Jacques Tichelaar liet zich zaterdag vereeuwigen door drie vrouwelijke kunstenaars. Twee uur lang – met een koffiepauze, dat wel – zat hij stil op een rode bank.

‘Jacques Tichelaar heeft een heerlijke, mooie, lekkere kop’

Jaap Kiers

HOOGVEEN „Een mooie kop, een heerlijke kop! Ja, een lekkere kop.” Drie meningen van drie kunstenaars over het gelaat van Jacques Tichelaar. Respectievelijk Adriana Mast, Eke Krabben en Anneke Verstege die zaterdagochtend de Drentse commissaris van de Koning twee uur tot hun beschikking hadden om hem te vereeuwigen. Mast, Krabben en Verstege zijn de drie kunstschilders in de finale van het project het Portret van Drenthe waaraan zo’n beetje een jaar geleden 160 Drentse schilders begonnen.

Vele bekende Drenten poseerden al in het project. Gitarist Erwin Java, dijkgraaf Marga Kool, museumconservator Harry Tupan en collega Alfred Hafkenscheid om er maar een paar te noemen. En steeds weer werd een selectie gemaakt en dunde de groep uit. Zodanig dat de drie finalisten zich wat schuldig voelden toen ze zich zaterdagochtend meldden bij het atelier van Gerard van de Weerd in Hogeveen.

Tichelaar zit strak in het pak bewegingloos op een rode driezitsbank. Toch duidelijk wel als een bestuurder. Het is Anneke Verstege ook opgevallen. „Ik heb niks met macht maar je ziet wel dat hij een persoon is die weet wat hij wil. Een krachtig mens met heldere gelaatstrekken.”

De formule van zaterdag is enigszins afgekeken van het televisieprogramma ‘Sterren op het doek’ met Hanneke Groenteman. Twee uur duurt het poseren, maar de kunstenaars gaan thuis nog een maand met hun werken aan de gang. Misschien wordt het zelfs nog heel iets anders, ook al lijken ze na twee uur poseren een aardig eind op streek. Bijna klaar zelfs.

Voorals Eke Krabben werkt snel, bijna als een soort ‘action painting’ smijt ze verf op het doek. „Niet na-

▲ Eke Krabben, Adriana Mast en Anneke Verstege (vlnr) portretteren Jacques Tichelaar. Foto Duncan Wijting

denken, hopla”, verklaart ze haar werkwijze. Het resultaat lijkt ook nog, want dat is haar kracht. Ze werkt realistisch, dat weet ook het grote publiek te waarderen. Zij ging als publiekslieveling naar de finale.

Tichelaar is na afloop diep onder de indruk van de eerste resultaten. „Onvoorstelbaar knap!” Hij weet het zo goed omdat de combinatie commissaris van de Koning(in) en geschilderd portret niet per definitie

Tichelaar is na afloop diep onder de indruk van de eerste resultaten

fraai is. Op de bestuursgang van het Drentse provinciehuis hangen portretten van al Tichelaars voorgangers in Drenthe. Soms fraai, maar een enkele keer is het ook schandalig amateuristisch knoeiwerk.

Ooit, na zijn afscheid, zal Tichelaar hier zelf komen te hangen. En hij heeft voor de drie kunstenaars een aardige verrassing in petto. „Als er bij de drie werken een portret zit dat aan de provinciale eisen voldoet,

dan kan het zomaar zijn dat dat werk het officiële staatsieportret van de provincie wordt.”

Maar is dat niet het geval dan zal het staatsieportret toch op zijn minst betrokken worden bij de DPF. De Drentse Portret Federatie. Niet dat die bestaat. „Maar we denken er wel hard over na om zoiets op te richten”, zegt gastheer Gerard van de Weerd. „Het is zonde hier niet mee door te gaan.”